

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Helenou Nebesařovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce: **Pražské vzdělávací středisko – jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, s.r.o.**, IČ: 27233693, se sídlem Tovaryšský vrch 1358/3, Liberec I – Staré Město, 460 01 Liberec, zast. prof. JUDr. Janem Křížem, CSc., advokátem, Dlouhá 13, Praha 1, proti žalovanému: **Ilya Rudomilov**, nar. 22.10.1986, bytem Zikova 538/19, Praha 6, zast. JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou, Bolzanova 1, Praha 1, o ochranu dobré pověsti právnické osoby

t a k t o :

- I. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl uznán povinným zdržet se šíření nepravdivých informací o žalovaném na internetových stránkách www.podebrady.ru, týkajících se vztahů mezi Pražským vzdělávacím střediskem s.r.o. a jeho studenty a šíření nepravdivých informací o vnitřních poměrech v Pražském vzdělávacím středisku s.r.o., zejména pak zdržet se tvrzení že:
 - Ruská „škola“ s názvem „Pražské vzdělávací středisko“ šíří dezinformace o ÚJOP. Pravděpodobně se jím snížil příliv studentů a jsou nuceni uchýlit se ke špinavým praktikám,
 - Mimochodem, je možné projít web Pražského vzdělávacího střediska a najít tam nemálo výmyslů,
 - Poměry na ubytovacích zařízeních a ve škole Pražského vzdělávacího střediska jsou srovnatelné s koncentrákem, SS, NKVD,
 - Celá řada studentů Pražského vzdělávacího střediska podává kolektivní žalobu,
 - Pražské vzdělávací středisko vypouští fámy o složitosti nostrifikace a otevřeně nutí studenty ke koupení nostrifikace, tj. k porušování českých zákonů“,

- Za jakékoliv porušení jsou studentům ukládány pokuty, nehledě na to, že je to v rozporu s českými zákony,
- Mnozí studenti se dostávají až na hranici vyloučení, ale všem je nabízeno „řešení problémů“ za 1.000,- EUR,
- Studenti dostávají k podepsání dokumenty v českém jazyce, které nemohou přečíst – v důsledku toho mají pracovníci PEC v rukou desítky plných mocí s nejširším možným oprávněním, uděleným údajně za účelem nostrifikace, ale ve skutečnosti opravňující provádět jménem studenta nejen úkony v zájmu nostrifikace, ale i bankovní operace, zastupování na policii a v dalších státních orgánech, takže mohou být založeny na jména studentů účty v bankách, **se zamítá**.

- II. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl uznán povinným do 30-ti dnů od právní moci rozsudku uveřejnit na vlastní náklady v rusky psaných inzertních novinách Pražský expres, Inform-Praha 3x za sebou a dále na svých internetových stránkách www.podebrady.ru uveřejnit po dobu 1 měsíce omluvu tohoto znění:

„Omlouvám se Pražskému vzdělávacímu středisku s.r.o. (Prague Education Center) za níže uvedené nepravdivé informace, které byly v průběhu roku 2011 a 2012 uveřejňovány na internetových stránkách www.podebrady.ru, kdy tyto informace obsahovaly tvrzení že:

- Ruská „škola“ s názvem „Pražské vzdělávací středisko“ šíří dezinformace o ÚJOP. Pravděpodobně se jím snížil příliv studentů a jsou nuceni uchýlit se ke špinavým praktikám,
- Je možné projít web Pražského vzdělávacího střediska a najít tam nemálo výmyslů,
- Poměry na ubytovacích zařízeních a ve škole Pražského vzdělávacího střediska jsou srovnatelné s koncentrákem, SS, NKVD,
- Celá řada studentů Pražského vzdělávacího střediska podává kolektivní žalobu,
- Pražské vzdělávací středisko vypouští fámy o složitosti nostrifikace a otevřeně nutí studenty ke koupení nostrifikace, tj. k porušování českých zákonů“,
- Za jakékoliv porušení jsou studentům ukládány pokuty, nehledě na to, že je to v rozporu s českými zákony,
- Mnozí studenti se dostávají až na hranici vyloučení, ale všem je nabízeno „řešení problémů“ za 1.000,- EUR,
- Studenti dostávají k podepsání dokumenty v českém jazyce, které nemohou přečíst – v důsledku toho mají pracovníci PEC v rukou desítky plných mocí s nejširším možným oprávněním, uděleným údajně za účelem nostrifikace, ale ve skutečnosti opravňující provádět jménem studenta nejen úkony v zájmu nostrifikace, ale i bankovní operace, zastupování na policii a v dalších státních orgánech, takže mohou být založeny na jména studentů účty v bankách.“, **se zamítá**.

- III. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl uznán povinným zaplatit žalobci částku 160.000,- Kč, **se zamítá**.

- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení v částce 32.912,-Kč k rukám právní zástupkyně JUDr. Marie Cilínkové do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal s odkazem na ust. § 19b obč. zák. (z.č.40/1964 Sb. platný v předm. době) z titulu ochrany dobré pověsti právnické osoby shora uvedeného rozhodnutí. V žalobě uvedl, že předmětem podnikání žalobce je pořádání odborných kurzů, školení a jiných vzdělávacích akcí včetně lektorské činnosti, výuka jazyků, mimoškolní výchova a vzdělávání. Důležitým zaměřením podnikatelských aktivit žalobce je jazyková a odborná příprava zahraničních uchazečů ke studiu na českých vysokých školách. Žalovaný provozuje internetové stránky na adrese www.podebrady.ru, vedené v ruském jazyce. Na těchto internetových stránkách žalovaný uveřejňuje a šíří m.j. nepravdivé informace o žalobci a poměrů ve škole, provozované žalobcem. Tyto informace poškozují dobrou pověst školy mezi studenty, odbornou i širokou veřejností. Následkem jednání žalovaného je nejen poškození dobrého jména a dobré pověsti žalobce, ale jeho jednání má i přímé ekonomické dopady, spočívající v úbytku studentů za období, kdy jsou takto nepravdivé skutečnosti prostřednictvím internetu šířeny. Žalobce pak odkázal na notářský zápis ze dne 3.5.2011, obsahující žalobcem napadená nepravdivá tvrzení žalovaného o žalobci, která jsou specifikována ve výroku I. a II. shora (po částečném omezení žaloby). V této souvislosti zdůraznil, že uvedená tvrzení jsou i difamující povahy, neboť negativně ovlivňují dobrou pověst žalobce na veřejnosti. Jednání žalovaného je dlouhodobé, působící žalobci značnou ekonomickou ztrátu, požaduje tudíž vedle zdržovacího nároku a zadostiučinění formou omluvy rovněž náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Předně namítl nedostatek pasivní legitimace, neboť pouhá okolnost, že dle tvrzení žalobce je na některé internetové stránce uvedeno jméno žalovaného, v žádném případě neznamená, že by byl autorem veškerého obsahu na takové stránce uveřejněného. Neznamená to ani tolik, že by byl žalovaný provozovatelem či správcem takových stránek, který by zodpovídal za jejich obsah. Co se týká vlastního obsahu napadených tvrzení, žalovaný zdůraznil, že žalobcem uváděná tvrzení o „řešení problémů za úplatu 1.000,-EUR“ se na předm. internetových stránkách neobjevilo. Ostatní napadené výroky (po omezení žaloby) žalovaný nerozporoval s tím, že se jedná o pravdivá tvrzení či hodnotící soudy, které nevybočily z ústavně založeného práva na svobodu projevu, což ve svém vyjádření podrobně rozvedl. Zdůraznil, že obsahem výroků napadených žalobou je ve skutečnosti pouze zdravá míra kritiky poměrů panujících u žalobce, jejíž projevy jsou kryty ústavně zaručeným právem na svobodu projevu a právem na informace. V daném případě se tedy nejedná o neoprávněný zásah do dobré pověsti žalobce.

Ve smyslu ust. § 19b/3 obč.zák. (z.č. 40/1964 Sb. platný v předm. době) a s odkazem na zavedenou judikaturu obecně platí, že o neoprávněný zásah do dobré pověsti právnické osoby půjde především v případě šíření různých nepravdivých informací o konkrétní právnické osobě. Od tvrzení, které má objektivní povahu a jako takové je lze ověřit, je třeba

odlišovat názor /hodnotící soud/. Hodnotící úsudek je vždy subjektivní a je způsobilý zasáhnout do dobré pověsti pouze v případě, že není založen na pravdivých podkladech a není opřen o konkrétní skutečnosti. Pokud se při vyjádření vychází z pravdivých podkladů, jedná se o přípustný názor /oprávněnou kritiku/, která je ústavně zaručeným právem na svobodu názorů a projevu, pokud publikovaný /zveřejněný názor/ nevybočil z mezí v demokratické společnosti obecně uznávaných pravidel slušnosti. Dobrá pověst konkrétní právnické osoby se předpokládá, pokud není prokázán opak. Žalovaný v řízení neexistenci dobré pověsti žalobce nenamítal, soud proto v daném zjišťoval, zda napadené výroky zveřejnil (šířil) žalovaný, k čemuž nese v řízení důkazní břemeno žalobce a dále, zda tyto výroky jsou pravdivé či se jedná o přípustnou kritiku.

Mezi účastníky nebylo v řízení sporným, že na internetových stránkách www.podebrady.ru, vedených v ruském jazyce, se objevila ve vztahu k žalobci tvrzení, obsažená ve výroku I. a II. shora, vyjma tvrzení „Mnozí studenti se dostávají až na hranici vyloučení, ale všem je nabízeno řešení problémů za 1.000,-EUR“. Z listinných důkazů předložených žalobcem však nelze (přes výzvu soudu žalobci) dovodit, že by předm. internetové stránky obsahovaly toto sporné tvrzení. Soud se proto obsahem resp. pravdivostí tohoto výroku v řízení nezabýval. Dále je třeba konstatovat, že soud neshledal důvodnou námitku nedostatku pasivní legitimace žalovaného. Z předložených listin žalobcem (notářsky ověřený opis advokátního vyžádání č.24-05/12/AZ ze dne 24.5.2012 a notářsky ověřená odpověď Regionálního síťového informačního centra Moskva ze dne 30.5.2012) bylo v řízení prokázáno, že žalovaný je správcem domény www.podebrady.ru.

Ve vztahu k tvrzení „žalobce vypouští fámy o složitosti nostrifikace a otevřeně nutí studenty ke koupení nostrifikace, tj. k porušování českých zákonů“ bylo v řízení provedeno dokazování spisem zdejšího soudu 21 Cm 92/2011, jehož součástí je i spis Policie ČR ORIV-11438-327/TČ-2011-001491 a dále byl v řízení vyslechnut svědek Andrey Novoselov (bývalý student žalobce) Z výpovědi tohoto svědka vyplynulo, že vedoucí studijního oddělení žalobce p. Stefanov nabídl svědkovi a dalším studentům falešné nostrifikace, a to za 10.000,-Kč. Svědek dále vypověděl, že žalobce ukládal studentům pokuty, např. za pozdní vrácení knížky z knihovny, na ubytovně se platilo 1.000,-Kč za používání žehličky, od spolustudentů se svědek dozvěděl, že na ubytovně se platila pokuta 1.000,-Kč za překročení hlučnosti po 22.hod. Svědek rovněž potvrdil, že inicioval kolektivní žalobu na žalobce, která nakonec nebyla podána, neboť ostatní studenti od toho upustili, neboť jim bylo ze strany žalobce vyhrožováno, že budou propuštěni ze školy a vyhoštěni z ČR. Konkrétně svědek jmenoval studenta Daniela Kalašníkovu, který byl dokonce žalobcem dotlačen k tomu, aby podepsal prohlášení, že nic nemá proti poměrům ve škole. Z obsahu shora cit. spisu Policie ČR bylo zjištěno (úředními záznamy o podaném vysvětlení), že 14 studentů žalobce uvedlo, že získali nostrifikaci zaplacením úplaty v částce od 6.000,-kč do 12.000,-Kč, a to osobě, na níž získali kontakt ve škole žalobce.

Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že tvrzení o kupování nostrifikací prostřednictvím žalobce je pravdivé. Z obsahu výpovědi svědka Novoselova lze dále dovodit, že informace týkající se kolektivní žaloby je založena na pravdivém skutkovém

základu, neboť tato byla svědkem iniciována, není pak pro posouzení věci relevantní, že nakonec ze shora uvedených důvodů nebyla žaloba podána.

Z výpovědi svědkyně Jekatiriny Čuvakiny (bývalé studentky u žalobce), slyšené v řízení sp.zn. 21 Cm 92/2011 m.j. vyplynulo, že ve škole a ubytovně žalobce se skutečně platily nesmyslné pokuty, např. za to, že je konvička v pokoji na ubytovně nebo je zde židle navíc. Shodně v tomto řízení vypovídala o ukládání pokut na ubytovně i svědkyně Tatyana Kulyas, bývalá studentka žalobce. Soud proto ve spojení s výpovědí svědka Novoselova shledal, že rovněž tvrzení o ukládání pokut je pravdivé.

Co se týká tvrzení o plných mocích s nejširším možným oprávněním (cit. v posledním bodu výroku I. a II.shora) , z obsahu předm. internetových stránek (viz NZ 136/2012 ze dne 10.2.2012) vyplývá pouze to, že takto formulované plné moci mohou být zneužity, jedná se proto o hodnotící soud, který je postaven na reálném skutkovém základu, neboť existenci plných mocí žalobce v řízení nevyvracel. Pokud žalobce argumentoval tím, že bylo žalovaným tvrzeno zneužívání plných mocí udělených studenty žalobcem, pak dle názoru soudu toto tvrzení z obsahu předm. výroku nevyplývá.

K tvrzení týkající se šíření dezinformací o ÚJOP (Ústav jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy) bylo zjištěno (viz NZ 136/2012), že na předm. internetových stránkách se objevil článek žalovaného pod názvem „ Pražské vzdělávací středisko šíří dizinformaci o ÚJOP. Pravděpodobně se jim snížil příliv studentů a jsou nuceni uchýlit se k špinavým praktikám. Opakovaně mi sdělovali, že v kanceláři žalobce potenciálním zákazníkům sdělují informace o převedení ÚJOP do soukromých rukou, o kolapsu školy, o problémech s vízy pro studenty ÚJOP, o neexistenci akreditace“. V této souvislosti žalovaný odkázal na článek „Česká Alma Mater možná zůstane pro zahraniční studenty snem“, uveřejněném dne 21.4.2010 ve významném ruském deníku Komsomolskaja pravda, který právě takové dezinformace o řečeném Ústavu obsahuje a odkazuje čtenáře přímo na žalobce. Žalovaný dále poukázal na citace zpráv v oficiální diskuzní skupině žalobce na sociální síti VKontakte, kde pracovník žalobce Jevgenij Stěpanov uvedl např. tvrzení : „ Středisko (žalobce) akreditaci mělo, má a bude mít. Například v současné době se ve Středisku učí dvakrát více studentů než na jakémkoliv kurzu při Karlově univerzitě. Proč si myslíte, že mají tak málo studentů? Žádosti byly zamítány u všech, bylo složité vízové období, ale i přesto tehdy mělo Středisko studentů stejně více, protože u nás je lépe...“ Žalovaný v řízení doložil uvedené odkazy příslušnými překlady do ČJ a NZ 136/2012. Žalovaný dále k tvrzeným „dezinformacím“ zdůraznil, že ÚJOP je vědecko pedagogické pracoviště UK, které se jako jediné v ČR po desítky let systematicky zabývá jazykovou a odbornou přípravou cizinců v ČR, přičemž v řízení doložil informace o tomto Ústavu včetně informace o Certifikované zkoušce z češtiny. V této souvislosti pak zdůraznil, že nemá žádný osobní zájem propagovat ÚJOP, na svých blozích se zabývá kritikou i jiných škol než je žalobce.

Soud pak ve vztahu k napadenému výroku o „šíření dezinformací o ÚJOP“ dospěl na základě shora provedené dokazování k závěru, že uvedené tvrzení vychází z pravdivého skutkovém základu, užití výrazu „dezinformace“ je dle názoru soudu přípustnou kritikou.

V řízení nebylo prokázáno, že by žalovaný byl veden konkurenčním záměrem poškodit žalobce ve prospěch jiného soutěžitele.

Co se týká kritiky žalovaného ve vztahu k poměrům na ubytovacích zařízeních a ve škole žalobce – „ Poměry na ubytovacích zařízeních a ve škole Pražského vzdělávacího střediska jsou srovnatelné s koncentrákem, SS, NKVD“. Předně je třeba v této souvislosti odkázat na shora provedené dokazování (prokázané kupování nostrifikací prostřednictvím žalobce, pokuty na ubytovacích zařízeních), přičemž již tato zjištění jistě nespovídají o tom, že poměry na škole žalobce jsou v pořádku. Zejména nabízení studentům koupení nostrifikace považuje soud za závažné pochybení žalobce. K poměrům na ubytovacích zařízeních bylo dále v řízení k návrhu žalovaného provedeno dokazování studijním a ubytovacím řádem žalobce, kde v čl. 8 písm.b/ se uvádí, že zaměstnanci žalobce mají právo na kontrolu pokojů studentů co do dodržování Řádu, a to i během nepřítomnosti studenta na pokoji. Dle verze Řádu předložené žalobcem pak totéž ustanovení obsahuje dovětek „ včetně kontroly absence studentů pokojích“. Pokud tedy žalovaný hodnotí tyto poměry negativně, jedná se o jeho ústavou zaručené právo na svobodu názorů a projevů. Užití připodobnění ke koncentráku, SS či NKVD sice soud považuje za nevhodné, nicméně lze předpokládat, že v rámci všech souvislostí a okolností předm. kritických článků je použití těchto výroků čtenáři vnímáno jako nadsázka, která sama o sobě není způsobilá neoprávněně zasáhnout do dobré pověsti žalobce ve smyslu ust. § 19b/3 obč. zák.

Pokud se žalobce dále domáhá zdržovacího nároku a omluvy ve vztahu k tvrzení žalovaného „ Je možné projít web Pražského vzdělávacího střediska a najít tam nemálo výmyslů“, jedná se o tvrzení vytržené z kontextu, které bez dalšího nelze považovat za způsobilé zasáhnout do dobré pověsti žalobce.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, neboť napadené výroky uveřejněné na internetových stránkách žalovaného nenaplnějí ve smyslu ust. § 19b/3 obč. zák. skutkovou podstatu neoprávněného zásahu do dobré pověsti žalobce jako právnické osoby a žalobu v celém rozsahu zamítnul, aniž bylo třeba k návrhu žalovaného vyslyšet další svědky.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142/1 o.s.ř. Žalovanému byla přiznána náhrada za účelně vynaložené náklady za právní zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb., a to odměna za 8 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k žalobě ze dne 27.1.2012 vč. jeho doplnění, účast na jednání před soudem dne 23.5.2012, návrh na doplnění dokazování ze dne 18.6.2012, účast na jednání před soudem dne – 27.6.2012, 16.1.2013, 12.9.2014 a 29.10.2014), když odměna za jeden úkon činí dle ust. § 9/4 vyhlášky částku 3.100,-Kč. Žalovanému dále náleží dle § 13/3 vyhlášky náhrada za 8 rež. paušálů po 300,-Kč, celkem tedy za právní zastoupení 27.200,-Kč, s připočtením DPH v částce 5.712,-Kč k náhradě 32.912,-Kč. Pokud žalovaný požadoval náhradu hotových výdajů za překlady, nebyla mu náhrada přiznána, neboť nedoložil příslušné doklady o platbě.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 29. října 2014

JUDr. Helena Nebesařová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Veronika Vyhnánková